

המישטרה לוחמת בזונות בשיטה של חלם: מגרשת אותן מן הכביש אל הבתים - ומן הבתים חזרה אל הכביש. איש לא שאל את הנשים עצמן: היכן אתן רוצות לעבוד?

במיגרש החנייה של יונייטד טורס שב של זונות, המתבצעת לעיני העוברי והלקוחות מגיעים אליהן. בתמונה: ק מתמתחת לכבודו. על הלקוח להחלי

לא מפריעה לאף אחד, אני לא מטרידה ל ילדים ולא אנשים. אני לא משדלת אף אח מי שרוצה מיספר עוצר לידי, ואני אומרת כמה זה עולה. אני גם לא משוטטת, אני ע מדת במקום אחד. אילו היו פה הרבה בחורי חכמות, היינו עושות יד אחת והולכות לבין דין לצדק.

המישטרה לא יכולה לעצור אותנו, כי א חוק נגד זנות, ואני לא משוטטת ולא משדלת שרהמישטרה הוא ממוצא עיראקי. הוא ל יודע שכל אלה מהעדה שלו באים הנה ומשק מים כסף טוב בשביל מיספר. אם הוא הי בן אדם, הוא היה דואג שהשוטרים שלו י סרידו אותנו. השוטרים הם נבלות. הם בעצ מם רוצים מיספרים, ומאיימים עלינו שאם ל ניתן להם בחינם, הם יעשו לנו את המוות.

אבל אני מוכנה לשבת כל שני וחמישי ב מעצר, העיקר שהזנות לא תהיה חוקית. אנ לא צריכה שיכריחו אותי להיות תחת פיקוח רפואי. ממילא אני הולכת לרופא לפני כל מח זור, אני לא צריכה שיגנו עלי מפני סרטורים אני לא מחפשת בעיות. אז אין לי בעיות, אן אחד מהערים לא יכול להטריד אותי.

מי שמתעלם ממנה - מתעלם מן המ ציאות. יש להכיר בזנות, ולהתמודד עם הבעייה. כל עוד קיימים גברים, יהיו גם זונות.

לכן, במקום לנקוט מדיניות של בת יענה, צריך לאפשר לזונות לפעול מחוץ לתחום המייושב. שלא תעמודנה בנוחי אביבים, באפקה וברחוב הירקון, אלא בי איזורים שאינם איזורי מגורים.

אי אפשר להתעלם מכך שהזונות הן בני אדם, וצריך להגן עליהן מפני מיטר דים ומפני תוקפנות של סרטורים. וזה צריך להיעשות בצורה ליגאלית. החוק יג מצד אחד על הזונות, ומצד שני על האזר חים, מפני מיטרד הזונות.

ראשהעירייה מבקש לתקן את החוק, להעביר את הזונות מאיזורי המגורים אל איזורים מוגדרים, להכניסן לבתיבושה, והעיקר - לסלקן מן הרחוב. לדאוג לכך שלא תוטרדנה עליידי סרטורים אלימים, ושלא תטרדנה הן את האזרחים. אך האם רוצות בכך גם הזונות עצמן? האם יצ אנית, המרוויחה מינימום 200-500 לירות ליום, תהיה מוכנה לשלם מסהכנסה, להיות נתונה למישטר של בדיקות רפואיות קבר עות, להיכנס למיסגרת של בית מנוהל היטב, לוותר על הסרסור שלה ולהיות מוכרת בחוק כזונת?

השוטרים נבלות!

פה היא צעירה בת 22, העובדת על כביש תלברוך מדייום, בין ה שעות 10 בבוקר ל-3 אחרצהריים. פרט ליום שישי, היא בחרה אינטליגנטית ו לפני שירדה אל הכביש שירתה בצבא (עובדה המקנה לה מעמד מיוחד בקרב חברותיה הזונות). עבדה כפקידה אצל מתורגלות. כשהיתה בת 20, פגשה יפה בצעיר יפהתואר, ונישאה לו.

מיד אחרי הנישואין אילץ אותה בעלה לקיים יחסימין תמורת תשלום, עם ידיי דיו, ומאוחר יותר החל מביא לה לקר חות הביתה. במשך הזמן נולדה בתה. היא הצליחה להשיג גט מבעלה, לדבריה "הורידה" אותו ממנה, וירדה לעבוד בי כביש.

מספרת יפה: "אם הזנות תהיה חוקית, לא אעבוד יותר. אני פוחדת שאבא שלי יבוא לביתבושה, ויראה אותי. אבא שלי לא הלך עד היום לזונה, בגלל שזה לא היה חוקי. אני לא רוצה לשבת בבית בושה, ואני לא רוצה שיצביעו עלי בי רחוב. אני לא רוצה לעבוד באיזור ש יהיו בו חלונות-ראווה עם אורות אדומים, ותמונות של בחורות ערומות בחוץ. כאן אני נמצאת מחוץ לעיר, ואני

תנו לנו בתי בושת!

מאת שרית ישי - צילם שלמה סתר

יצו יצו רוצה להכניס אותנו לבתי בושת, בגלל שאנחנו מקיימות יחסים בחצר שבבית שלו, באפקה. אבל ביתבושת זה מקום סגור, לביתבושת יכול להיכנס כל אחד, אין פיקוח על ה קלינטורה. עצם העובדה שאני נמצאת בפנים ושאיני לא יודעת מי נכנס ומי יוצא, מפחידה אותי. אני מעדיפה את הכביש עליפני ביתבושה. יותר טוב לנו בכביש!

עליוה היא יצאנית רחוב בת 18, הגראית מבוגרת מכפי גילה. את פניה מקשטת צלקת מכוערת, מוכרת יצח מסרטורה ה ראשון, שלו היא חבה את מיקצועה. ל עליוה ילד בן שנה, היא נושאה לאביו, שהוא הסרסור הנוכחי שלה. ולו היא מוסרת את כל רווחיה, תחום הפעילות של עליוה משרתע ל-

אחד ממוקדי הזנות הגדולים ב תל אביב. לאורו של יום מתנ משמאל: שלוש נשים יושבות הלת בכביש פעילות של זונות.

הקאונטר-קלאב